

Hum

- 9 Kleurenstaal
- 10 Angstgegner
- 11 Kom wolkbreek
- 12 Neem de hoed af
- 14 ≈
- 15 Bloems
- 18 Bericht uit het ruimtestation
- 19 Vergelijk de blik op oneindig

Gereed, Kundig en van Zins

- 23 600 kilo 8 personen
- 24 Ballade van de jeuk
- 26 Voornemens
- 27 Servet op schoot

Ikaresken

- 31 Geschoren schepsel
- 32 Een opschudding
- 33 Omdat ik niet heen ben
- 34 Denk ik aan verhalen
- 35 Behoeftig om
- 36 Hoofd in de nek
- 37 Stel
- 38 Vader, de aarde
- 39 Aanvaring met veren
- 40 Uit de verte
- 41 Vader, de kuur
- 42 Al zal getornd

Komma nog wat

- 45 5.33
- 46 Voetnoten eerst
- 50 Schuil
- 51 Bericht uit het ruimtestation
- 52 Brief aan lief op zak

Kleurenstaal

In de geest van de beginner
hem een gemoedelijk lied.
Ter verdrijving van droefenis
noem blauwen dauw en zeelucht en zeil.
Denk champagne onder de boeg.
Zet zwier in tot het schuimt
tot het water naar olie kleurt
tussen de plezierboten in de jachthaven.
Denk vooral regenbogen.

Denk aan de gulheid van sommige kalk
parelmoer te zijn omdat sierlijkheid moet
naast de fletse wetenschap dat parelmoer is kalk.
Denk als deining zich vlijt
en zelfs weemoed vergrijst
aan de scherende in volle vlucht
drinkende zwaluwen.
Noem daarom blauwen dauw en zeelucht en zeil.

Angstgegner

Het was een ongelijke strijd
toen tweeëntwintig kampioenen onder vier lichten
zagen dat zij met schaduw waren aangekruist
dat het gras na de aanval weer opstond
dat de wolk uit hun mond
door een grotere drift werd weggedragen.
Verslagen verlieten zij het veld.

Kom wolkbreuk

Kom wolkbreuk,
mijn verloren teen verwacht je.

Kom om het onbesliste te wassen
of we de mist in of de wolken.

Wat in kleren druilt laat zich als gegoten dragen
tot we stilaan mot en miezer zijn.

Alleen wie schitterend kijkt ziet schitterend
in het grauw gesukkel de waarde

van een druppel, zonweemoedig pareltje
dat zich aan een wenkbrauw hecht.

Welkom wolkbreuk. Ik herken je aan een spetter.
Laat je tiktik horen voor je hoost.

*Ergens in de vorige eeuw vloog een klein sportvliegtuig een kantoor-
gebouw binnen. Die avond besloot de nieuwslezer het bericht met: het
personeel heeft de middag vrij gekregen.*

Neem de hoed af

1.

Aangezien de ruimte die je geeft
jezelf bevat
vouw je je handen op het knoopsgat
voor het hart.

Omdat bot tot bochel buigt
een steen een rivier buigt
een rivier veel stenen

omdat stofjes lopende golven buigen
druppels de bossen
druppels de hoofden en de vlammen
bij een fakkeloptocht

omdat een schoenveter het staatshoofd
een gouden plak de held
ruwe zee de reiziger

buig je.

2.

Omdat een eikenwortel stoeptegels optilt
een regenworm zwerfkeien
en hete lucht een mand vol wijsgeren
neem je de hoed af.
Ook de gedachte hoed.

Aangezien de tijd die je spaart
onderwijl besteed wordt

groet je in het voorbijgaan
met een vinger uit de klauw.
Bij glippen een knik.
Net niet neuzen
botsen
trage wimperslag.

Omdat het te vroeg is voor rozen
bloos je.

≈

Open een bundel haiku's ondersteboven.

Er liggen bootjes

gekapseisd en gezonken

op de bladzijden.

Bloems

1.

Plukkerig want juni
snij ik haar

en vraag hoe te bloeien
gelijk in weelde en gebrek.

Roos zegt: ben je bloems genoeg,
wil je een week met me duren,

bladderend in verhouding
ben ik elk blad ten volle genegen.

Ter viering van het wel leven, zeg ik.
Ter leniging van het niet, zegt zij.

2.

Schijn heller
want het ziet doffer van hel.

Leef luider, blaast het,
omdat het leven dooft

en roos wenkt
dichterbij, jij blazer.

Het gerucht ademt, zegt ze,
uit de zaadhulzen

van de ratelaar
dat zachte lucht nadert.

3.

Er is nieuws over doden
en ik zeg: roos, je bloemblad,

kolk in put
maar dan tevoorschijn,

draait het links- of rechtsom?
En roos lacht: rond kent geen roer.

Klokme en kloktegen
is opstaan en vergaan.

En bloeien, zeg ik.
En zeggen, bloeit roos.